Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 9. aprīlī*

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas preču zīmes "MILANÓWEK CREAM FUDGE" reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes, kurās attēlota govs, "Original Sahne Muh-Muhs HANDGESCHNITTEN HANDGEWICKELT" un "SAHNE TOFFEE LUXURY CREAM FUDGE" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 76. panta 1. punkts

Lieta T-623/11

Pico Food GmbH , Tamma [*Tamm*] (Vācija), ko pārstāv *M. Douglas*, advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *M. Vuijst* un *P. Geroulakos*, pārstāvji,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Bogumił Sobieraj , ar dzīvesvietu Milanuvekā [*Milanówek*] (Polija), ko pārstāv *O. Bischof*, advokāts,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 8. septembra lēmumu lietā R 553/2010-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Pico Food GmbH* un *Bogumił Sobieraj*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents) un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretāre J. Veiherte [*J. Weychert*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 30. novembrī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 3. aprīlī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 30. martā,

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 21. augustā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pēc 2013. gada 15. oktobra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2007. gada 31. oktobrī persona, kas iestājusies lietā, – *B. Sobieraj*, kas rīkojas ar nosaukumu *Zakład Przemysłu Cukierniczego Milanówek* – Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 30. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “augļi šokolādē un šokolādes glazūrā, rozīnes šokolādē, lazdu rieksti šokolādē un šokolādes glazūrā, zemesrieksti šokolādē un šokolādes glazūrā, augļu želejas, konfektes, konditorejas izstrādājumi un saldumi, it īpaši konfektes, karameles, pralinē, šokolāde, šokolādes, konditorejas izstrādājumi šokolādes glazūrā, batoniņi šokolādē, vafeles, konditorejas izstrādājumi, saldumi šokolādes glazūrā”.

4 2008. gada 2. jūnijā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 22/2008.

5 2008. gada 2. septembrī prasītāja – *Pico Food GmbH* –, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 41. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas minētas iepriekš 3. punktā.

6 Iebildumi bija pamatoti it īpaši ar šādām Vācijā reģistrētām grafiskām preču zīmēm (turpmāk tekstā kopā – “agrākās preču zīmes”):

— grafisku preču zīmi, kuras pieteikums iesniegts 2005. gada 14. aprīlī un kas reģistrēta 2005. gada 30. maijā ar Nr. 30522224 (turpmāk tekstā – “pirmā agrākā preču zīme”) un attēlota šādi:

— grafisku preču zīmi, kuras pieteikums iesniegts 2005. gada 20. aprīlī un kas reģistrēta 2005. gada 8. jūnijā ar Nr. 30523439 (turpmāk tekstā – “otrā agrākā preču zīme”) un attēlota šādi:

— grafisku preču zīmi, kuras pieteikums iesniegts 2007. gada 10. janvārī un kas reģistrēta 2007. gada 5. februārī ar Nr. 30700574 (turpmāk tekstā – “trešā agrākā preču zīme”) un attēlota šādi:

7 Agrākās preču zīmes ir reģistrētas tostarp attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klasē un atbilst šādam aprakstam: “batoniņi šokolādē, šokolādes izstrādājumi; saldumi, konfektes, karameles, it īpaši, kas ražotas no piena, krējuma un/vai sviesta”. Prasītāja savus iebildumus ierobežoja ar šīm precēm.

8 Iebildumi tika pamatoti arī ar citām agrākām Vācijā reģistrētām preču zīmēm, kas ir līdzīgas otrajai agrākajai preču zīmei, lai gan tajās ir ietverti atšķirīgi attēli vai papildu vārdiskie elementi.

9 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) paredzēto pamatu.

10 Ar 2010. gada 12. februāra lēmumu Iebildumu nodaļa prasītājas iesniegtos iebildumus noraidīja.

11 2010. gada 9. aprīlī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB.

12 Ar 2011. gada 8. septembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju otrā padome noraidīja apelācijas sūdzību. Tā būtībā uzskatīja, ka atšķirības starp konfliktējošajiem apzīmējumiem esot pietiekamas, lai izskatāmajā lietā izvairītos no jebkādas sajaukšanas iespējas, neraugoties uz attiecīgo preču identiskumu un iespējamo pirmās un otrās agrākās preču zīmes reputāciju. Šis secinājums *a fortiori* esot piemērojams pārējām iebildumu pamatojumā izvirzītajām preču zīmēm, kuras ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi esot vēl mazāk līdzīgas.

Lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

15 Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpumu

16 Prasītāja apstrīd Apelāciju padomes apgalvojumu, kas ietverts apstrīdētā lēmuma 27. punktā, saskaņā ar kuru patērētāji Eiropas Savienībā, “tostarp Vācijā”, esot pieraduši saskarties ar vairākām preču zīmēm, “kurās ietverta govs”, un līdz ar to pievēršot šim elementam mazāk uzmanības. Lai nonāktu pie šī secinājuma, Apelāciju padome esot atsaukusies uz aptuveni trīsdesmit Kopienas preču zīmēm, kuras izvirzījusi persona, kas iestājusies lietā, un kurās ir ietverts govs attēls, attiecībā uz 30. klasē ietvertajām precēm. Pēc prasītājas domām, personas, kas iestājusies lietā, procesa laikā izvirzītie elementi nepierādot, ka apstrīdētajā lēmumā minētās preču zīmes konkrētajā teritorijā, proti, Vācijā, tiek izmantotas saistībā ar attiecīgajām precēm. Tātad Apelāciju padomes pieņēmums šajā jautājumā esot nepareizs. Replikas raksta stadijā prasītāja piebilda, ka Apelāciju padomes arguments, saskaņā ar kuru konkrētās preces galvenokārt tiekot ražotas no piena, esot nepareizs un neesot pamatots ne ar vienu pierādījumu.

17 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

18 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktam procesos, kas attiecas uz tādas preču zīmes kā izskatāmajā lietā reģistrācijas atteikuma relatīvajiem pamatiem, ITSB aprobežojas ar lietas dalībnieku iesniegto pamatu un prasību pārbaudi.

19 Tādēļ apelāciju padome, izskatot apelācijas sūdzību par lēmumu, ar kuru ticis izbeigts iebildumu process, var pamatot savu lēmumu, tikai balstoties uz tiem relatīvajiem atteikuma pamatiem, uz kuriem ir balstījusies iesaistītā puse, kā arī uz ar tiem saistītajiem pušu iesniegtajiem faktiem un pierādījumiem (Vispārējās tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedums lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB - *DaimlerChrysler* (“PICARO”), Krājums, II-1739. lpp., 28. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr tas neaizliedz apelāciju padomei, papildus tiem faktiem, ko puses ir tieši iesniegušas iebildumu procesā, ņemt vērā faktus, kas ir vispārzināmi (iepriekš minētais spriedums lietā “PICARO”, 29. punkts), nedz arī to, ka tā lemj par tiesību jautājumu, pat ja to nav izvirzījuši lietas dalībnieki, ja šāda jautājuma atrisināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu pareizu atbilstošo tiesību normu piemērošanu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2005. gada 1. februāra spriedumu lietā T-57/03 *SPAG*/ITSB - *Dann* un *Backer* (“HOOLIGAN”), Krājums, II-287. lpp., 21., 32. un 33. punkts).

20 Kā izriet no lietas materiāliem, izskatāmajā lietā persona, kas iestājusies lietā, iesniedza ITSB dokumentus saistībā ar vairāk nekā trīsdesmit preču zīmēm, kas reģistrētas Kopienas preču zīmju reģistrā attiecībā uz 30. klasē ietilpstošajām precēm un kurās ietverts govs attēls. Pati prasītāja savos apsvērumos ITSB norādīja, ka persona, kas iestājusies lietā, tādējādi apgalvojot, ka govs attēlam ir vāja atšķirtspēja. Līdz ar to nekas neļauj uzskatīt, ka izskatāmajā lietā Apelāciju padomes šajā ziņā veiktā pārbaude nebūtu ierobežota ar lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem un prasībām.

21 Fakts, ka prasītāja nepiekrīt secinājumiem, kurus Apelāciju padome ir izsecinājusi no personas, kas iestājusies lietā, izvirzīto faktisko apstākļu pārbaudes, ir jautājums pēc būtības, kurš nevar tikt izvirzīts, pārbaudot pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpumu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2013. gada 30. maija spriedumu lietā T-218/10 *DHL International*/ITSB – *Service Point Solutions* (“SERVICEPOINT”), 66. punkts).

22 Turklāt ir jānorāda, ka Apelāciju padomes veiktā iepriekš 20. punktā minēto preču zīmju izvirzīšana ir papildinājums apstrīdētā lēmuma 26. punktā izklāstītajam argumentam, saskaņā ar kuru govs attēls esot asociējams ar attiecīgajām precēm. Šis pēdējais minētais arguments nevarot tikt atspēkots ar pirmo prasītājas izvirzīto argumentu.

23 Runājot par Apelāciju padomes veikto konstatējumu, saskaņā ar kuru attiecīgās preces var tikt ražotas no piena vai no piena produktiem, tā ir veikusi vienkāršu minēto preču, kuras ir ietvertas lietas dalībnieku iesniegtajos pieteikumos un kuras ietilpst Apelāciju padomes rīcībā esošajos faktiskajos elementos, pārbaudi. Līdz ar to, lai gan nav jālemj par prasītājas šajā ziņā izvirzīto argumentu novēloto raksturu, saistībā ar minēto konstatējumu nevar tikt apgalvots nekāds Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpums. Kā ir norādīts iepriekš, fakts, ka prasītāja nepiekrīt secinājumiem, kurus Apelāciju padome ir izdarījusi no izskatāmās lietas faktisko apstākļu pārbaudes, ir jautājums pēc būtības, kurš nevar tikt izvirzīts, pārbaudot pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpumu.

24 No iepriekš izklāstītā izriet, ka pirmais prasītājas izvirzītais pamats ir noraidāms.

Par otro pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

25 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka agrāko preču zīmju vertikālās līnijas ir pelēkā krāsā. Vispārējā tiesa esot atzinusi, ka, ja preču zīme ir reģistrēta melnā un baltā krāsā, tā aptver visas krāsu kombinācijas, kuras ir ietvertas grafiskajā attēlojumā. Līdz ar to

izskatāmajā lietā konfliktējošie apzīmējumi esot balstīti uz identiskām krāsām. Minēto apzīmējumu vizuālā līdzība tātad esot lielāka, nekā to ir konstatējusi Apelāciju padome. Turklāt, tā kā konfliktējošo apzīmējumu grafiskajos elementos esot attēlota govs, tie esot ļoti līdzīgi. Apelāciju padome esot piešķīrusi pārāk lielu nozīmi šo apzīmējumu vārdiskajiem elementiem. Otrkārt, prasītāja uzsver, ka, ņemot vērā attiecīgo preču tirdzniecības veidu, izskatāmajā lietā būtiskāka nozīme esot vizuālajai līdzībai un ka konkrētās sabiedrības daļas uzmanības līmenis esot zemāks par vidusmēra uzmanības līmeni. Treškārt, Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā prasītājas izvirzītos faktus, lai pierādītu, ka agrākās preču zīmes atšķirtspēju esot ieguvušas izmantošanas rezultātā. Ceturtkārt, Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā Vācijas tiesas nolēmumu par tiem pašiem apzīmējumiem, saistībā ar kuriem ir konflikts izskatāmajā lietā. Piektkārt, prasītāja replikas raksta stadijā apstrīd Apelāciju padomes secinājumu, saskaņā ar kuru govs attēls esot ar agrākajām preču zīmēm aptvertās preces – “it īpaši konditorejas izstrādājumus, konfektes un karameles” – aprakstošs.

26 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

27 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieteikto preču zīmi nereģistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, kas tiek apzīmēti ar abām preču zīmēm, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, ir sajaukšanas iespēja. Sajaukšanas iespēja ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumu par agrākām preču zīmēm uzskata dalībvalstī reģistrētas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datuma.

28 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no viena un tā paša uzņēmuma vai no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un attiecīgās preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus faktorus, kam ir nozīme konkrētajā lietā, it īpaši apzīmējumu līdzības un aptverto preču vai pakalpojumu līdzības savstarpējo saistību (skat. Vispārējās tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB*/ITSB - *Giorgio Beverly Hills* (“GIORGIO BEVERLY HILLS”), *Recueil*, II-2821. lpp., 30.–33. punkts un tajos minētā judikatūra). Tādējādi aptverto preču vai pakalpojumu nenozīmīgo līdzību var kompensēt preču zīmju augsta līdzības pakāpe un otrādi (Tiesas 2007. gada 13. septembra spriedums lietā C-234/06 P *Il Ponte Finanziaria*/ITSB, Krājums, I-7333. lpp., 48. punkts, un Vispārējās tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-6/01 *Matratzen Concord* /ITSB - *Hukla Germany* (“MATRATZEN”), *Recueil*, II-4335. lpp., 25. punkts).

29 Turklāt ar konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko vai konceptuālo līdzību saistītās sajaukšanas iespējas visaptverošam vērtējumam ir jābalstās uz šo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošos elementus. Preču zīmju uztverei, kāda ir attiecīgo preču vai pakalpojumu vidusmēra patērētājam, minētās sajaukšanas iespējas visaptverošajā vērtējumā ir noteicoša loma. Šajā ziņā vidusmēra patērētājs parasti uztver preču zīmi kā vienu veselumu un neanalizē tās dažādās sastāvdaļas (skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā T-586/10 *Aktieselskabet af 21. november 2001*/ITSB – *Parfums Givenchy* (“only givenchy”), Krājumā nav publicēts, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Sajaukšanas iespējas visaptverošā vērtējuma nolūkā attiecīgo preču vidusmēra patērētājs tiek uzskatīts par samērā informētu, uzmanīgu un apdomīgu. Turklāt jāņem vērā fakts, ka vidusmēra patērētājam tikai reti ir iespēja veikt dažādu preču zīmju tiešu salīdzināšanu un viņam ir jāpaļaujas uz to neprecīzu attēlu, ko tas ir saglabājis savā atmiņā. Jāņem vērā arī fakts, ka vidusmēra patērētāja uzmanības līmenis var mainīties atkarībā no konkrēto preču vai pakalpojumu kategorijas (Vispārējās tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-104/01 *Oberhauser*/ITSB - *Petit Liberto* (“Fifties”), *Recueil*, II-4359. lpp., 28. punkts, un 2004. gada 30. jūnija spriedums lietā T-186/02 *BMI Bertollo*/ITSB - *Diesel* (“DIESELIT”), Krājums, II-1887. lpp., 38. punkts).

31 Turklāt sajaukšanas iespēja ir jo lielāka, jo lielāka ir agrākās preču zīmes atšķirtspēja. Tādēļ preču zīmēm, kurām ir augsta atšķirtspēja to raksturīgo īpašību dēļ vai to pazīstamības tirgū dēļ, ir plašāka aizsardzība nekā preču zīmēm, kurām ir mazāka atšķirtspēja. Tādējādi, lai novērtētu, vai pastāv sajaukšanas iespēja, ir jāņem vērā agrākās preču zīmes atšķirtspēja un it īpaši tās reputācija (skat. Tiesas 2008. gada 17. aprīļa spriedumu lietā C-108/07 P *Ferrero Deutschland*/ITSB, Krājumā nav publicēts, 32. un 33. punkts un tajos minētā judikatūra, un Vispārējās tiesas 2010. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-131/09 *Farmeco*/ITSB – *Allergan* (“BOTUMAX”), Krājumā nav publicēts, 67. punkts).

32 Apelāciju padomes veiktais vērtējums attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu sajaukšanas iespēju ir jāpārbauda, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus.

33 Izskatāmajā lietā agrākās preču zīmes ir Vācijā reģistrētas preču zīmes. Līdz ar to, kā to apstrīdētā lēmuma 14. punktā ir konstatējusi Apelāciju padome, ko prasītāja neapstrīd, nozīmīgā teritorijas daļa ir Vācija.

34 Turklāt, kā to apstrīdētā lēmuma 15. punktā ir norādījusi Apelāciju padome, attiecīgās preces ir ikdienas patēriņa preces. Līdz ar to par mērķa sabiedrību ir jāuzskata vidusmēra patērētājs, kas ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs. Šajā ziņā ir jānoraida prasītājas argumenti, saskaņā ar kuriem konkrētas sabiedrības daļas uzmanības līmenis esot daudz zemāks par vidusmēra uzmanības līmeni. Prasītāja norāda, ka agrākās preču zīmes tiekot izmantotas attiecībā uz konfektēm un ka šajā kontekstā patērētāja veiktais pirkums esot impulsīvs. Ir jānorāda, ka konfliktējošie apzīmējumi aptver arī citas preces, nevis tikai konfektes. Prasītājas piezīme tātad nevar attiekties uz visām ar konfliktējošajiem apzīmējumiem aptvertajām precēm. Turklāt, pat pieņemot, ka noteiktos apstākļos patērētājs veic impulsīvu konfekšu pirkumu, neviens fakts neļauj uzskatīt, ka tas tā ir sistemātiski. Visbeidzot, vienkāršs fakts, ka konkrētā sabiedrības daļa veic impulsīvu pirkumu, tomēr nenozīmē, ka minētās sabiedrības daļas uzmanības līmenis, salīdzinot ar vidusmēra patērētāja uzmanības līmeni, ir zemāks.

35 Pirmām kārtām, saistībā ar attiecīgo preču līdzību ir jākonstatē, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikumā un ar agrākajām preču zīmēm aptvertās 30. klasē ietilpstošās preces, kā apstrīdētā lēmuma 17. punktā pamatoti ir norādījusi Apelāciju padome un ko šajā ziņā lietas dalībnieki nav apstrīdējuši, ir identiskas.

36 Otrām kārtām, runājot par konfliktējošo apzīmējumu līdzību, ir jāatgādina, ka divu preču zīmju līdzības vērtējumā nevar ņemt vērā tikai kādu vienu kombinētas preču zīmes elementu un salīdzināt to ar citu preču zīmi. Gluži pretēji, salīdzinājums ir jāveic, pārbaudot attiecīgās preču zīmes un aplūkojot katru no tām kopumā, kas neizslēdz, ka noteiktos apstākļos konkrētās sabiedrības daļas atmiņā radīto kopējo iespaidu galvenokārt nosaka viena vai vairākas kombinētās preču zīmes sastāvdaļas (skat. Tiesas 2007. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-334/05 P ITSB/*Shaker*, Krājums, I-4529. lpp., 41. punkts un tajā minētā judikatūra). Vienīgi tad, ja visas pārējās preču zīmes sastāvdaļas ir nenozīmīgas, līdzības novērtējumu var veikt tikai uz dominējošā elementa pamata (iepriekš minētais spriedums lietā ITSB/*Shaker*, 42. punkts, un Tiesas 2007. gada 20. septembra spriedums lietā C-193/06 P *Nestlé*/ITSB, Krājumā nav publicēts, 42. punkts). Tā tas varētu būt it īpaši tad, ja šis elements viens pats var dominēt šīs preču zīmes attēlā, kas paliek konkrētās sabiedrības daļas atmiņā, tā, ka visas pārējās preču zīmes sastāvdaļas tās radītajā kopējā iespaidā nav nozīmīgas (iepriekš minētais spriedums lietā *Nestlé*/ITSB, 43. punkts).

37 Pirmkārt, no vizuālā viedokļa ir jānoraida prasītājas argumenti, saskaņā ar kuriem preču zīmes reģistrācija “melnā un baltā krāsā” aptverot “visas krāsu kombinācijas, kuras ir ietvertas grafiskajā attēlojumā” un ka “līdz ar to [prasītāja] var lūgt aizsardzību jebkādai vertikālu līniju, ko veido baltas līnijas un krāsainas līnijas, neatkarīgi no tā, vai tās ir melnas, oranžas vai dzeltenas, kombinācijai”. Prasītāja no tā secina, ka “[attiecīgās] preču zīmes ir uzskatāmas par tādām, kas aptver tās pašas krāsas”.

38 Lietas materiāliem nav pievienots neviens pierādījums, kas ļautu uzskatīt, ka agrākās preču zīmes ir reģistrētas konkrētā krāsā, ko tiesas sēdes laikā prasītāja apstiprināja. Šajā ziņā to, ka preču zīme ir reģistrēta noteiktā krāsā vai, gluži pretēji, neaptver nevienu konkrētu krāsu, no patērētāja viedokļa nevar uzskatīt par pilnīgi nenozīmīgu faktu (šajā ziņā skat. Tiesas 2013. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-252/12 *Specsavers International Healthcare* u.c., 37. punkts; šajā ziņā skat. arī Vispārējās tiesas 2012. gada 17. janvāra spriedumu lietā T-522/10 *Hell Energy Magyarország*/ITSB – *Hansa Mineralbrunnen* (“HELL”), 49. un 50. punkts, un 2012. gada 24. janvāra spriedumu lietā T-593/10 *El Corte Inglés*/ITSB – *Ruan* (“B”), 29. punkts). Jāatgādina, ka ir jāsalīdzina apzīmējumi to reģistrētajā veidā vai tādi, kā tie parādās reģistrācijas pieteikumā (Vispārējās tiesas 2005. gada 8. decembra spriedums lietā T-29/04 *Castellblanch*/ITSB - *Champagne Roederer* (“CRISTAL CASTELLBLANCH”), Krājums, II-5309. lpp., 57. punkts).

39 Runājot par Vispārējās tiesas 2009. gada 18. jūnija spriedumu lietā T-418/07 *LIBRO*/ITSB – *Causley* (“LiBRO”) (Krājumā nav publicēts), ko prasītāja minējusi replikas rakstā un kurā ir norādīts, ka “agrākās preču zīmes, kas neaptver nevienu konkrētu krāsu, aizsardzība ir attiecināma arī uz krāsu kombinācijām” (65. punkts), tas var tikt interpretēts tādējādi, ka, ja Kopienas preču zīme nav reģistrēta konkrēta krāsā, preču zīmes īpašnieks var to izmantot krāsā vai krāsu kombinācijā un attiecīgajā gadījumā saņemt tās aizsardzību atbilstoši piemērojamajām tiesību normām, it īpaši, ja šī krāsa vai šī krāsu kombinācija nozīmīgas sabiedrības daļas uztverē ir kļuvusi par tādu, kas tiek asociēta ar šo agrāko preču zīmi, izmantošanas, ko veicis tās īpašnieks, rezultātā (šajā ziņā skat. iepriekš 38. punktā minēto spriedumu lietā *Specsavers International Healthcare* u.c., 41. punkts). Tomēr tas, pretēji tam, ko savos rakstveida apsvērumos apgalvojusi prasītāja, nevar nozīmēt, ka preču zīmes, kas neattiecas ne uz vienu konkrētu krāsu, reģistrācija aptver “visas krāsu kombinācijas, kuras ietilpst grafiskajā attēlojumā”.

40 Līdz ar to Apelāciju padome nepieļaujot kļūdu izskatāmajā lietā varēja konstatēt, ka atšķirība starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un pirmo un otro agrāko preču zīmi pastāv faktā, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi daļēji veido vertikālas baltas līnijas uz dzeltena fona. Turklāt, kā to pamatoti norādīja Apelāciju padome, līnijas, kas ir ietvertas pirmajā un otrajā agrākajā preču zīmē, ir izvietotas vertikāli, bet vienā no tām arī horizontāli. Šajā ziņā arī trešā agrākā preču zīme ietver būtiskas atšķirības ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, jo tajā ir ietvertas tikai četras vertikālas līnijas, no kurām divas līnijas ir izvietotas attiecīgā apzīmējuma grafiskā elementa abās pusēs.

41 Turklāt ir jānorāda, ka konfliktējošie apzīmējumi atšķiras arī no vizuālā viedokļa, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme ietver divus rāmjus – vienā no tiem ir ietverts govs grafiskais attēls, bet otrā ir ietverti vārdiskie elementi “zpc ® milanówek”. Runājot par rāmi, kurā ir ietverts govs grafiskais attēls, tas no agrākajās preču zīmēs izmantotajiem rāmjiem atšķiras ar savu formu. Kā to pamatoti konstatēja Apelāciju padome, tam ir pievienoti arī četri ornamenti. Runājot par rāmi, kurā ir ietverti vārdiskie elementi “zpc ® milanówek”, tas ir izvietots virs rāmja, kurā ir ietverts govs grafiskais attēls. Šī iemesla dēļ rāmja, kurā ir ietverti vārdiskie elementi “zpc ® milanówek”, vizuālā uztvere tātad ir pastiprināta.

42 Turklāt konfliktējošie apzīmējumi atšķiras ar to, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ietver vārdiskos elementus “milanówek”, “zpc ® milanówek” un “cream fudge”, kuri, izņemot vārdu salikumu “cream fudge” attiecībā uz trešo agrāko preču zīmi, agrākajās preču zīmēs nav pārņemti. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, ja preču zīme sastāv no vārdiskiem un grafiskiem elementiem, principā vārdiskajiem elementiem piemīt lielāka atšķirtspēja nekā grafiskajiem elementiem, jo vidusmēra patērētājam ir vieglāk atsaukties uz konkrēto preci, pasakot tās nosaukumu, nevis raksturot preču zīmes grafisko elementu (skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 2. februāra spriedumu lietā T-437/09 *Oyster Cosmetics* /ITSB – *Kadabell* (“Oyster cosmetics”), Krājumā nav publicēts, 36. punkts un tajā minētā judikatūra). Runājot par vārdu salikumu “cream fudge”, kas ir pārņemts arī trešajā agrākajā preču zīmē, ir jānorāda, ka šajā pēdējā preču zīmē, kā tas ir minēts iepriekš 40. punktā, turklāt ir lielas atšķirības ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi no vizuālā viedokļa. Pie tam tajā ir ietverti citi vārdiskie elementi, kuri reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē nav pārņemti, proti, vārdu salikums “sahne toffee” un vārds “luxury”.

43 Visbeidzot, protams ir taisnība, ka konfliktējošajiem apzīmējumiem ir noteikta vizuālā līdzība, jo tajos ir ietverts kopīgs grafiskais elements – govs attēls. Šajā ziņā, tāpat kā to dara Apelāciju padome, ir jākonstatē, ka govs attēlā konfliktējošajos apzīmējumos ir nelielas atšķirības, taču, pat ja, kā to savos rakstveida apsvērumos būtībā uzsver prasītāja, turklāt nebūtu jālemj par tās šajā ziņā izvirzīto faktisko elementu pieņemamību, nelielās atšķirības starp attiecīgajiem grafiskajiem elementiem nevar grozīt faktu, ka patērētājs paturēs atmiņā govs attēlu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 18. maija spriedumu lietā T-376/09 *Glenton España*/ISTB – *Polo/Lauren* (“POLO SANTA MARIA”), Krājumā nav publicēts, 33. punkts).

44 Tomēr, kā to apstrīdētā lēmuma 26. punktā pamatoti norādījusi Apelāciju padome, izskatāmajā lietā govs attēlam attiecībā uz konkrētajām precēm ir norādi saturošs raksturs. Tātad izskatāmajā lietā šim elementam ir vāja atšķirtspēja. Replikas raksta stadijā prasītāja apstrīd Apelāciju padomes secinājumu šajā ziņā, it īpaši attiecībā uz ar agrākajām preču zīmēm aptvertajiem “konditorejas izstrādājumiem, konfektēm, karamelēm”. Nelemjot par prasītājas izvirzītā argumenta nokavējumu, ir jāsecina, ka tas ir nepamatots. Attiecībā uz preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm prasītāja nav izvirzījusi nevienu precīzu argumentu, kurš ļautu apšaubīt Apelāciju padomes secinājumu. Runājot par precēm, kas aptvertas ar agrākajām preču zīmēm, kuras, konkrētāk, ir prasītājas argumentu priekšmets, papildus faktam, ka batoniņi šokolādē un šokolādes izstrādājumi var tikt ražoti no piena vai piena produktiem, ar minētajām preču zīmēm aptverto preču apraksts, precīzāk, saistībā ar prasītājas rakstveida apsvērumos uzsvērtajiem konditorejas izstrādājumiem, konfektēm un karamelēm, ietver šādu norādi: “it īpaši, kas ražotas no piena, krējuma un/vai sviesta”. No tā izriet, ka pretēji tam, ko savos rakstveida apsvērumos būtībā apgalvo prasītāja, ar agrākajām preču zīmēm aptvertie konditorejas izstrādājumi, konfektes un karameles var tikt ražoti no piena vai piena produktiem. Šo vērtējumu turklāt apstiprina ar zvērestu apliecināts paziņojums, kurš iesniegts prasības pieteikuma pielikumā un kurā ir precizēts, ka prasītājas ražotās karameles sastāvā ir krējums, sviests un piens. Līdz ar to Apelāciju padome šajā ziņā nav pieļāvusi kļūdu. Ņemot vērā šo secinājumu, nav jānosaka, vai Apelāciju padome, pamatojoties uz personas, kas iestājusies lietā, ITSB iesniegtajiem faktiem, nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Savienības patērētāji, tostarp – Vācijā, esot pieraduši saskarties ar preču zīmēm, kurās attiecībā uz 30. klasē ietilpstošajām precēm ir ietverts govs attēls. Pieņemot, ka Apelāciju padome būtu pieļāvusi kļūdu šajā ziņā, tas neietekmētu secinājumu, atbilstoši kuram izskatāmajā lietā govs attēlam attiecībā uz konkrētajām precēm ir norādi saturošs raksturs.

45 Prasītājas norāde uz ITSB Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz citu govs attēlu ietverošu apzīmējumu nevar atspēkot Apelāciju padomes secinājumu izskatāmajā lietā. Nelemjot par ITSB argumentiem attiecībā uz šī argumenta atzīšanu par nepieņemamu, jāatgādina, ka lēmumi, kuri apelāciju padomēm ir jāpieņem atbilstoši Regulai Nr. 207/2009 saistībā ar apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, attiecas uz saistošās kompetences īstenošanu, nevis uz rīcības brīvību. Tādēļ apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē vienīgi uz šīs regulas pamata, kā to interpretē Savienības tiesa, nevis uz to agrāko lēmumu pieņemšanas prakses pamata (Tiesas 2007. gada 26. aprīļa spriedums lietā C-412/05 P *Alcon*/ITSB, Krājums, I-3569. lpp., 65. punkts, un Vispārējās tiesas 2012. gada 2. maija spriedums lietā T-435/11 *Universal Display*/ITSB (“UniversalPHOLED”), 37. punkts). Turklāt, pat pieņemot, ka prasītāja ar saviem argumentiem faktiski izvirza vienlīdzīgas attieksmes vai labas pārvaldības principu pārkāpumu, ir jāatgādina, ka šo principu ievērošana ir jāsaskaņo ar tiesiskuma principa ievērošanu (skat. Tiesas 2011. gada 10. marta spriedumu lietā C-51/10 P *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, Krājums, I-1541. lpp., 75. punkts). Turklāt tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības iemeslu dēļ visu reģistrācijas pieteikumu izskatīšanai jābūt stingrai un pilnīgai un tai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā (iepriekš minētais spriedums lietā *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, 77. punkts). Izskatāmajā lietā ir jānorāda, ka govs grafiskais attēls prasītājas norādītajā precedentā ir būtiski atšķirīgs no šī attēla izskatāmās lietas gadījumā. Turklāt ar šīs govs grafisko attēlu saistītās īpatnības izraisīja to, ka Iebildumu nodaļa varēja secināt, ka grafiskajam elementam šajā gadījumā ir nenoliedzama atšķirtspēja. Izskatāmajā lietā atliek konstatēt, ka grafiskajiem elementiem, kuros ir attēlota govs, nav īpatnību, kas ļautu tiem piedēvēt nenoliedzamu atšķirtspēju vai vājināt faktu, ka šiem elementiem attiecībā uz konkrētajām precēm ir norādi saturošs raksturs.

46 Ņemot vērā visus šos faktus, Apelāciju padome būtībā nekļūdīgi varēja uzskatīt, ka, pat ja konfliktējošajiem apzīmējumiem, ņemot vērā it īpaši grafiskā elementa, kurā ir attēlota govs, esamību, ir noteikta līdzība, no vizuāla viedokļa minētajos apzīmējumos ir būtiskas atšķirības.

47 Otrkārt, no fonētiskā viedokļa, kā pamatoti norādījusi Apelāciju padome, reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav neviena kopīga vārdiska elementa ar pirmo un otro agrāko preču zīmi. Runājot par trešo agrāko preču zīmi, Apelāciju padome pareizi ir norādījusi, ka tai ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi kopīgs ir vienīgi vārdu salikums “cream fudge”, bet ka tā atšķiras tādējādi, ka tajā ir ietverti citi vārdiskie elementi, kas reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē nav ietverti, proti, vārdu salikums “sahne toffee” un vārds “luxury”. Tāpat reģistrācijai pieteiktā preču zīme ietver vārdiskus elementus, kuri nav pārņemti trešajā agrākajā preču zīmē, proti, “milanówek” un “zpc ® milanówek”. Prasītāja neapstrīd Apelāciju padomes konstatējumus šajā ziņā. Tomēr prasītāja apgalvo, ka, ciktāl pirmajā agrākajā preču zīmē nav ietverts neviens vārdiskais elements, jebkāds tās salīdzinājums no fonētiskā viedokļa neesot iespējams. Ir jākonstatē, ka pastāv atšķirība no fonētiskā viedokļa, kas izriet vismaz no fakta, ka preču zīme, kura ir reģistrācijas pieteikuma priekšmets, var tikt izteikta mutvārdos, izrunājot tās vārdiskos elementus. Turklāt, pieņemot, ka salīdzinājums no fonētiskā viedokļa nav iespējams, tas neļauj secināt, ka abas konkrētās preču zīmes šajā ziņā ir līdzīgas.

48 Treškārt, no konceptuālā viedokļa Apelāciju padome pēc tam, kad tā bija atgādinājusi, ka konfliktējošajiem apzīmējumiem ir kopīgs grafiskais elements, kurā ir attēlota govs, pamatoti norādīja, ka reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē turklāt ir ietverts vārdiskais elements “milanówek”, kurš ir attēlots divas reizes, no kurām vienu reizi – skaidri redzami. Kā to norādīja Apelāciju padome, šis elements apzīmē pilsētas Polijā nosaukumu. Līdz ar to konkrētā sabiedrības daļa vai nu zinās šīs pilsētas nosaukumu, vai arī uzskatīs, ka runa ir par izdomātu vārdu. Šādos apstākļos nekas neļauj uzskatīt, ka Apelāciju padome būtu pieļāvusi kļūdu, norādot, ka līdzības starp konfliktējošajiem apzīmējumiem neesot pietiekamas, lai no tām izsecinātu konceptuālo līdzību. Prasītāja neapstrīd Apelāciju padomes secinājumu šajā ziņā. Tomēr replikas raksta stadijā prasītāja apgalvo, ka, ciktāl pirmajā agrākajā preču zīmē nav ietverts neviens vārdiskais elements, jebkāds tās salīdzinājums no konceptuālā viedokļa nav iespējams. Nelemjot par prasītājas šajā ziņā izvirzītā argumenta nokavējumu raksturu, tas ir acīmredzami nepamatots, jo grafiskai preču zīmei no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa var būt konceptuāla nozīme, pat ja tā neietver vārdisku elementu.

49 Trešām kārtām, runājot par sajaukšanas iespēju, vispirms ir jānorāda, ka pretēji tam, ko savos rakstveida apsvērumos būtībā apgalvo ITSB, Apelāciju padome nav uzskatījusi, ka konfliktējošie apzīmējumi ir kopumā atšķirīgi, jo apstrīdētā lēmuma 35.–37. punktā tā ir veikusi sajaukšanas iespējas novērtējumu.

50 Turpinājumā ir jāatgādina, ka atbilstoši tikko pierādītajam konfliktējošie apzīmējumi ietver būtiskas atšķirības. Šajā ziņā, pat pieņemot, ka saskaņā ar prasītājas apgalvojumu, ņemot vērā veidu, kādā konkrētās preces tiek tirgotas, izskatāmajā lietā svarīgāka ir vizuālā līdzība, tas nekādi neietekmē iepriekš norādīto apstākli, ka konfliktējošie apzīmējumi ietver būtiskas atšķirības no vizuālā viedokļa.

51 Līdz ar to, pat pieņemot, ka saskaņā ar prasītājas apgalvojumu agrākajām preču zīmēm konkrētās teritorijas daļā ir izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja, Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, izskatāmajā lietā uzskatot, ka no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa sajaukšanas iespēja nepastāv, turklāt tas tā ir, neraugoties uz konkrēto preču identiskumu. Jānorāda, ka pretēji tam, ko savos rakstveida apsvērumos apgalvo prasītāja, Apelāciju padome tomēr ir ņēmusi vērā faktu, ka attiecīgajā gadījumā agrākajām preču zīmēm konkrētās teritorijas daļā var būt izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja. Tomēr Apelāciju padome, kā tas tikko tika konstatēts, pamatoti uzskatīja, ka šis iespējamais apstāklis neļauj izskatāmajā lietā konstatēt sajaukšanas iespēju. Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji tam, ko, šķiet, savos rakstveida apsvērumos ierosina prasītāja, pastāv atšķirība starp to, ka apzīmējuma salīdzinājuma ietvaros tiek uzskatīts, ka kombinētu preču zīmi veidojošam elementam ir vāja atšķirtspēja, un to, ka sajaukšanas iespējas visaptveroša novērtējuma ietvaros tiek uzskatīts, ka agrākai preču zīmei ir vai nav izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja.

52 Visbeidzot, Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka sajaukšanas iespēja ar citām iebildumu pamatojumam izvirzītām agrākām valsts preču zīmēm tomēr nepastāv, jo tās no reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķiras vēl vairāk.

53 Citi prasītājas izvirzītie argumenti nevar atspēkot šo secinājumu.

54 It īpaši attiecībā uz to, ka Vācijas reģionālā tiesa esot pasludinājusi nolēmumu saistībā ar tiem pašiem konfliktējošajiem apzīmējumiem un ka Apelāciju padome to neesot ņēmusi vērā, pietiek atgādināt, ka Kopienas preču zīmju sistēma ir autonoma sistēma un ka līdz ar to ITSB nav saistošas reģistrācijas valsts līmenī (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2004. gada 30. jūnija spriedumu lietā T-281/02 *Norma Lebensmittelfilialbetrieb*/ITSB (“Mehr für Ihr Geld”), Krājums, II-1915. lpp., 35. punkts, un 2007. gada 12. decembra spriedumu lietā T-117/06 *DeTeMedien*/ITSB (“suchen.de”), Krājumā nav publicēts, 45. punkts un tajā minētā judikatūra). Prasītāja savā paskaidrojumu rakstā Apelāciju padomē turklāt pati ir norādījusi, ka ITSB attiecīgais nolēmums nav saistošs. Prasītāja tikai norādīja, ka šis nolēmums esot norāde uz sajaukšanas iespējas izskatāmajā lietā esamību. Turklāt no apstrīdētā lēmuma kopumā izriet, ka Apelāciju padome ir pārņēmusi Iebildumu nodaļas analīzi. Iebildumu nodaļa jau bija konstatējusi, ka ITSB attiecīgais nolēmums nav saistošs, atsaucoties tieši uz iepriekš minēto spriedumu lietā “Mehr für Ihr Geld”. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Apelāciju padomei nevar tikt pārmests, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav skaidri minējusi attiecīgo nolēmumu.

55 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jānoraida otrais prasītājas izvirzītais pamats un līdz ar to – prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

56 Atbilstoši reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

57 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Pico Food GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 9. aprīlī.

[Paraksti]